

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și țările vecine:

Pe unu an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicație

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N° 282.

Luni, Marți 22 Decembrie.

1887.

Cătră cetitorii „Gazetei Transilvaniei“!

În puține zile se împlinesc 50 de ani, de când „Gazeta Transilvaniei“ luptă pentru lăfirea culturii române, pentru libertatea și drepturile poporului român.

Pe timpul celei mai cumplite prigoniri a neamului românesc, „Gazeta Transilvaniei“ a arborat în mijlocul valoroșilor comercianți români de odinioară din Brașov drapelul redeșteptării naționale.

Cinci-șeci de ani de muncă, de grele și de necurmate lupte pentru înălțarea și prosperarea românismului se împlinesc.

Generațiunea vechiă și generațiunea cea nouă și-au dat mâna, au pus umărul la umăr, pentru realizarea marelui operă a redeșteptării și a liberării poporului român asupra.

Lucrați au toți cu însuflețire bărbătească și cu statornicie sub drapelul sfânt arborat de „Gazeta Transilvaniei“ și urmându devisei nemuritorului bard național: „*Uniți-vă în cugetă uniți-vă în simțiri!*“

Și munca lor a fost încoronată de succes.

Unde eram acum cinci-șeci de ani și unde suntem astăzi! De s'a ridicat spiritul poporului român, de s'a întărit conștiința lui națională, de s'a pus temelie la cultura lui națională, cine va susține, că la această lucrare măreață națională n'a avut parte cea mai însemnată parte din țara noastră, care a mers totdeauna înainte cu lumina pe cărările întunecoase ce trebuia să le străbatem?

Credincioși devisei ce și-au ales-o fi nobili și devotați ai națiunii în lupta pentru eliberarea națiunii române, am făcut tot ce în putință ne-a stat, pentru ca țara noastră să poată corespunde cât mai mult greii sale chemări.

Nu ne-am dat îndărătu dinaintea nici unei greutăți, gata am fost să aducem ori-ce jertfă, și decât în timpuri mai multe ori mai puțin favorabile, prin care am trecut, nu am putut să facem mai mult pentru țara noastră decât am făcut, cauza a fost firma noastră hotărâtă de a păstra în toate împrejurările independența noastră.

Astfel, trebuind să cucerim țărâmul pas cu pas, am înaintat încet, dar sigur, și abia astăzi, după cinci-șeci de ani de muncă, ne vedem în poziție de a realiza, cu încordarea tuturor puterilor noastre, cea mai ferbinte dorință a neuitatului și de fericită memorie editorului țării noastre Iacob Mureșianu, ca să avem și propria noastră tipografie.

Începând cu ziua de 1 Ianuarie 1888 „Gazeta Transilvaniei“ se va tipări în propria noastră tipografie.

În modul acesta ni se dă puțin de a aduce modificări și îmbunătățiri în partea tehnică și redacțională a foii noastre.

Facem toate acestea, fără a cere însă și din partea publicului să facă mai mari jertfe. „Gazeta Transilvaniei“ va apărea și dela 1 Ianuarie 1888 în condițiile de până acum ale abonamentului și anume:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unu an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unu an 40 franci.

Aducându această la cunoștința cetitorilor noștri, îi asigurăm, că nu ne vom abate din calea ce-o străbatem acum de jumătate de secol, ci că vom lupta și în viitor cu îndoiată putere și cu același devotament pentru apărarea, ridicarea și întărirea românismului.

Și ca să putem contribui cu efect la realizarea aspirațiilor noastre îndreptățite naționale în această monarhie, vom stăruia înainte de toate să ținem sus și să păstrăm nepătat steagul solidarității noastre naționale, al unirii și al bunei înțelegeri între toți factorii poporului nostru.

Suntem tari în convingerea, ca toți cei ce cugetă sincer și curat asupra chemării Românilor în aceste critice timpuri vor pune cu noi umărul la umăr și astfel vom merge cu toții înainte, dar numai înainte, cu unanima strigare:

Dumnezeu și dreptul nostru!

Redacțiunea.

Brașov, 21 Decembrie 1887.

Cu ocaziunea felicitărilor de anul nou, ministru-președinte Tisza în răspunsul ce l'a dat deputațiilor, a vorbit despre situațiunea politică esternă.

De rândul acesta ministrul unguresc a găsit cu cale să nu mai exprime cu atâta fermitate speranța în susținerea păcii, ci din contră a adresat un avertisment aceluia, care încă totu mai comită eroarea de a se încerca să lățească optimismul că pace va fi, și a ținut să dea acest avertisment, fiindcă optimismul adeseori, dăce el, paralizează puterea de rezistență, de care posibil e ca totuși monarhia să poată avea trebuință.

Gravitatea situațiunii o constituie așă chestiunea Bosniei și Herțegovinei, pe care foile rusești au pus-o cu totă serioșitatea la ordinea zilei. Acestea pretind ca Austro-Ungaria să renunțe la posesiunea acestor provincii, decât voește să trădească în bune raporturi cu Rusia, și în același timp să lase acesteia mână liberă în Bulgaria.

Astfel în zilele acestea telegrafurile a semnalat un articol intitulat „Bosnia și Herțegovina“, apărut în foia oficială rusă „Novoje Vremja“ și care se crede că este inspirat din partea guvernului rus.

Numita foie declară ca nespuse de serioșă chestiunea privitoare la Bosnia și Herțegovina, pe care, după tratatul din Berlin, Austro-Ungaria are să se ocupe numai temporal; influința cea mare de așă asupra peninsulei balcanice și a câștigat-o Austro-Ungaria prin ocuparea acestor provincii. Această anexiune constrânge pe Austro-Ungaria, atât din considerațiuni teritoriale, cât și economice, să anexeze mai departe țări balcanice, prin urmare trebuie să pună Rusia întrebări, nu atât din cauza modului cum s'a stabilit Austro-Ungaria în Bosnia și Herțegovina, cât mai mult din cauza condi-

țiilor, sub care Germania a împins pe Austro-Ungaria înainte spre Orient.

Tote opiniile Austro-Ungariei deci, continuă foia rusă, să fie îndreptate într'acolo, ca să evite de a pune Rusia în cel mai scurt timp aceste întrebări. Austro-Ungaria ar trebui prin urmare să facă Rusiei cele mai mari concesii în Bulgaria. Dar mai înainte de ce s'ar lua o deciziune în chestiunea bulgară, trebuie să încerce Rusia necondiționat, să smulgă Austro-Ungariei pozițiunea, ce a câștigat-o în peninsula balcanică prin ocuparea Bosniei și Herțegovinei. În cazul acesta declarațiunea Rusiei este, că ea cu privire la călcarea tratatului din Berlin, consideră ca nul și acel paragraf, în puterea căruia Austro-Ungaria a ocupat temporal Bosnia și Herțegovina, prin urmare avem motiv să presupunem, că acum vine la rând chestiunea despre pierderea tuturor drepturilor Austro-Ungariei asupra Bosniei și Herțegovinei.

Negreșit că aceste cereri ale Rusiei e cu neputință să fie satisfăcute, decât Austro-Ungaria nu voește să pună în risc pozițiunea de mare putere; prin urmare Rusia stăruind pe lângă cererile sale, conflictul e inevitabil. Aceste considerațiuni le-au avut în vedere fără îndoială ministru-președinte unguresc, când de rândul acesta n'a mai îndrăznit a fi optimist.

Fiindcă dăra situațiunea atât de posomorâtă și pericolul de războiu apropiându-se în măsura în care și concentră Rusia trupele, e un act foarte nepolitic a vedea foile unguresci somându pe cabinetul afacerilor streine din Viena, cum face „Pesti Naplo“, să nu se abată dela linia de purtare ce i a tras-o delegațiunea maghiară și declarându că Ungurii sunt gata ca pentru Bulgaria să se războiască cu Rusia. Acesta e curată provocare și desminte pe însuși d-l Tisza, care a spus, că Ungurii nu vor provoca niciodată un războiu. Nici nu se mai poate dice, că numita foie reprezintă părerea o-

pozițiunii, pentru-că tocmai în zilele acestea foile guvernului au luat cu satisfacțiune act de declarațiunea foilor opoziționale, că în politica esternă încetăză ori-ce deosebire de partid.

Pregătirile militare rusești.

„Politische Nachrichten“ află din Moscova din partea demnă de încredere, că guvernul rus a comandat în semnate furnisări de instrumente chirurgicale spre scopuri războinice și că o parte din ele a trebuit să se predea în zilele trecute, iar restul se va preda la începutul anului nou. Mai departe află, că direcțiunea căilor ferate Varșovia-Viena și Varșovia Bromberg, care cum se știe sunt singurele linii ce duc spre Prusia și Austria, au primit ordin secret, să prezinte în fiecare săptămână statului major general tabloul întregului parcurs potrivit pentru transportul trupelor, și să arate, unde se află momentan vagoanele: în țară ori în străinătate. În fine se mai vorbește din același izvor, că d-l Vysegradski, ministru rus, în cas de încercări războinice va redă datoriile esterne ale Rusiei, dacă nu chiar le va denega cu totul.

SCRILE ZILEI.

Oficerii din armata comună au primit ordin, după cum scrie „Ellenzek“, ca neapărat să învețe limba rusă, cel puțin într-o măsură este necesară pentru serviciul de castre.

Procesul maghiarilor ocupă atât de mult capetele „patrioților“, încât și-au mai uitat de literatură. Ziarele unguresci declară, că în timpul din urmă literatura maghiară a început să stagneze; anul trecut 1887 s. n. a fost un an de pace și odihnă pentru literatura maghiară, și cu toate acestea abia s'a putut îmbogăți în decursul acestui an cu vre-o 15 opuri, nefiind însă nici unul din ele de o valoare mai mare. Ziare nouă unguresci încă s'au înființat în anul trecut vre-o 7, dar abia decât se află între ele unul, care să merite numele de ziar. — Dar fiascurile!

Generalul major *Emil de Varga*, comandantul brigadei 7 de cavalerie staționată în Timișoara, a primit o înștiințare telegrafică de la ministerul comun de război, că M. Sa l'a numit comandant al diviziei de cavalerie din Lemberg, al cărui comandant a fost până acum fiul Edm. de Krieghammer. Generalul Varga a și părăsit Timișoara. Înaintarea sa e făcută fără a fi venit rëndul. Divizia de cavalerie din Lemberg se compune din brigadele de cavalerie 20 și 21, care cuprind regimentele 10 și 11 de dragoni, al 4 și 13 de ulani și al 16 de husari, și formeză părți din corpul XI. de armată.

—x—

O telegramă din Londra comunică că, precum se scrie din Viena ziarului „Times”, concentrarea trupelor rusești s'ar fi sfârșit și circula scirea, că în Polonia rusescă ar fi adunați 400.000 de omeni.

—x—

Ni se comunică din Deșu: În locul d-lui *Iosif Micșia*, fost notar la tribunalul din Deșu, care a înaintat ca subjudex în Odoarheul sârbesc, fu numit un Ungur, d-lă Csait. Cum vedem, Românii se tot împuțineză pe la autoritățile de aci. — Candidatul advocațional, d-lă *Dr. Dumitru Ciuta* din cancelaria d-lui Teodor Mihali din Deșu, făcând cenzura advocațională în vara trecută, în 26 Decembrie n. c. a părăsit Deșul cu scopul de a-și deschide cancelaria de avocat în Bistrița. Succes bun! — În cancelaria d-lui avocat din Deșu *Gavril Manu* a intrat un tineru de cea mai bună speranță, d-lă *Dr. Ioan Farcaș*, ca candidat de avocat. E fiul preotului din Sicu, comitatul Solnoc-Dobăcei. — *Șireganul*.

—x—

În săptămâna trecută au fost în multe părți *viscole mari*. Unele trenuri au sosit întârziate, altele de loc, mai ales cele de marfă, a căror circulație la noi a fost sistată vr'o două zile. În Aiud orcanul a cauzat stricăciuni. De asemenea a pricinuit pagube în București, Viena ș. a.

—x—

Școala română din Gimbaș s'a închis, din cauză că un copil al învățătorului, care locuiește în localul școlii, s'a bolnăvit de vîrsat mare (hubat).

—x—

În Timișoara a produs mare senzație ordinul ce s'a dat pe cale telegrafică generalului maior *Varga*, în urma căruia a și plecat imediat la Lemberg în Galiția. Dispoziția aceasta este considerată în Timișoara ca urmare a pregătirilor rusești, ce se fac la granițele nordice ale monarhiei noastre.

—x—

Direcțiunea poștelor și telegrafelor din Sibiu va rămâne deocamdată tot acolo, ție „Kolosvár”, deoarece în Clușiu nu s'a găsit un local potrivit.

—x—

Până acum sunt *scuțiți de serviciul glotelor* 787 funcționari administrativi, anume: 1 șispan, 16 viceșpan, 139 șolgăbirăi, 154 șolgăbirăi, 1849 primari comunali.

—x—

După cum ni se scrie din *București*, se vorbește că în proxima sesiune generală a Academiei române, d-lă *Ióno Bianu*, profesor și bibliotecar al Academiei va fi ales membru ordinar al acesteia.

—x—

Ni se scrie din *Pesta*, că d-lă *Ioan Suciu* cand. de avocat, de naștere din Sistaroveț, cercul Lipovei (Bănat), s'a promovat la Budapesta în 12/24 Decembrie a. c. de *doctor* în științele juridice. — Îl felicităm!

—x—

Studentii facultății de litere și filosofie din *București*, spune „România”, au făcut o petițiune către rectorul universității, prin care cer convocarea consiliului universitar spre a le lua în considerație propunerea următoare: „Acea, care vin cu titluri academice de litere din străinătate să fie supuși în țară la un examen, care să dea echivalența titlului. Totu așa se face pentru titlurile de medicină și de drept.”

—x—

Kulturgyletuli ardelni are două comitete, unul de dame și unul de bărbați. Nici nu era cu cale ca la *isprăvile* Kulturgyletului să nu participe ambele sexe. Durerea nesuccesului se suportă mai ușor când se împarte.

—x—

În urma incendiului ce izbucni la politehnicul din *Pesta*, ministrul unguresc de instrucțiune a interzis a se mai fuma în localul Universității.

—x—

Revista „*Gazeta Sătenului*” din *Râmnicul Sărat* în România, se găsește pusă înaintea întrebării: decă dela 5 Februarie 1888 va mai apăre seu nu? Spune că cu actualul număr de abonați este peste puțină d'a o duce mai departe și face apel la publicul român să caute a sprijini mai mult de cât până acum această revistă, căci altfel revista nu va mai pute apăre. Ar fi păcat să piară o revistă atât de folositoare!

—x—

„*Agrar Tagblatt*” se ocupă în foiletonul său sub titlul: *O Regină ca traducătoare*, de traducerea în nemțește a romanului lui Pierre Loti: „*Les pêcheurs d'Island*”, făcută de Regina României. Foiletonistul spune că traducerea este cât se poate de nemerită și că venitul este destinat spre aspori fondul pentru ajutarea pescarilor din Islanda, creat din inițiativa d-lui Pierre Loti

Totă vechiulă clișeu.

În Clușiu apare un nou ziar unguresc, al unei partide, anume „*Erdelyi Hiradó*”. În numărul său de probă se exprimă astfel asupra cestiunii naționalităților:

Îvirea cestiunii naționalităților mai ales în forma ei de astăzi este un produs al timpurilor nou, care însă aruncă valuri tot mai mari și nu ne îngălam, decă o atribuim acelor, că vedem dezvoltându-se cea mai mare activitate și zel pe tărîmul social cu privire la această cestiune. Îmboldul existenței proprii împune, ca în interesul susținerii națiunii noastre să pornim campania cu ori ce mijloc permis de lege contra fanatismului singuraticilor agitatori ai naționalităților. Cu intențiune am scris: singuraticii agitatori ai naționalităților, căci poporul este, în fond, bun, nu se ocupă cu tendințe de naționalitate, nu gravitează în afară.

Dér în masa cea mare niciodată nu te poți încrede, părerea ei se schimbă după curente, și pe cel ce așt îl ridică sus, mîne îl calcă în noroiu. De aceea trebuie urmărită cu atențiune veghiătoare rușinoasă lucrare de subminare a acestor agitatori, cari sub firma

fraselor răsunătoare își ascund numai propriile lor interese; de aceea trebuie să fim cu arma în mână în-continuu veghiători.

În cestiunea naționalităților ori-ce adevărat patriot numai un punct de stadiu poate să aibă și acesta e, ca drepturile și privilegiile (?) acordate prin lege naționalităților să se țină în onoare și din partea noastră, că nu e permis să se facă nimic contra acelor; dér cu severitate neînfrântă și lăsându la o parte ori-ce considerațiune de partidă seu de altă natură, ne ridicăm ca un singur om, când națiunea noastră, statul nostru, va fi atacat, fie pe față, fie prin vorbe amăgitoare, căci într'un stat numai o națiune poate fi.

E cunoscutul și învechitul clișeu al tuturor foilor unguresci, deci: la coșniță cu el!

Literatură. — Flori de pe Carpați: este numele unei frumoase colecții de poezii de ale d-lui *Zacharia Antimescu*, profesor în Ploesci. Colecțiunea este tipărită pe hârtia fină, în format 8° de 296 pag. Cuprinde o mulțime de poezii foarte variate. În partea primă se află și fotografia autorului cu subscrierea proprie. Pretul unei broșuri 3 lei n. —

Raportul școlilor catolice din arhiepiscopia latină de București și în deosebi al acelor din capitală pre a. 1886—87. Din acest raport, cu o prefață de d-lă vicar general Vasile Laurezi, aflăm, că în arhiepiscopia latină de București se află 29 de școli cu 2602 elevi de ambele sexe. În capitală, la școlile de fete din „*Institutul S. Marie*”, fondat la 1852, se află 1) în pensionată 195 eleve, dintre cari după naționalitate sunt: 135 române, 37 germane, 9 franceze, 3 italiene, 8 poloneze, 3 bulgare; după confesiune: 43 catolice, 138 de confesiunea țerei, 3 protestante, 11 mosaice. 2) în școala de fete 223 eleve, dintre care 73 române, 124 germane, 12 franceze, 11 poloneze, 3 italiene; după confesiune 73 gr.-or., 124 cat., 10 protestante; 16 mosaice.

3. Pensionatul *A. Iosef*, împreună cu un *ex ternaț* a avut 317 eleve, anume: 102 române, 161 germane, 15 franceze, 7 italiene, 22 maghiare, 10 poloneze; după confesiune: 102 gr. or., 200 cat., 8 protestante, 7 mosaice. 4. Școala de fete *dela Bărăția* a avut 241 eleve: 40 române, 175 germane, 3 franceze, 20 poloneze, 3 italiene; după confes.: 33 gr. or., 187 cat., 9 protestante, 12 mosaice. La școlile de băieți au funcționat peste tot 10 profesori, între cari și 3 Români a fost cercetată: la școala principală (cu 4 clase primare și 3 gimnasiale) de 267 elevi, dintre cari 27 români, 89 germani, 114 maghiari, cealalt de diverse naționalități. La școala filială (cu 4 clase primare) s'au aflat 172 elevi, dintre cari 24 români, 51 germani, 52 maghiari, cealalt de diverse naționalități.

Afară de școlile până aci țise se mai află în București și *Seminarul arhiepiscopal* la care: în seminariul inferior s'au aflat în anul școl. trecut 17 elevi, ér în cel superior 20, dintre cari unii urmaș cursul de filosofie, ér alții la cel de teologie. La cursul de filosofie a propus părintele dr. Demetriu Radu limba și literatura română, ér la cursul teologic a propus teologia dogmatică și istoria bisericăscă, în limba română.

Limba română și autoritățile unguresci.

În numărul 259 al foiei noastre am promis că vom publica recursul compus de d-lă avocat Augustin Munteanu contra unei sentințe ilegale aduse de tribunalul reg. din Deșu, ca oficiu al cărților fundare, în cauza unei cereri de întabulare, care cerere fu respinsă de numitul tribunal *din cauză că era basată pe documente scrise în limba română*.

Amintitul recurs în traducere românească este următorul:

FOILETONU.

CERȘITORULU.

Novelă.

I.

Ventul de iarnă, rece și nemilos, urla pe stradele deșerte de omeni. Norii se grămădeau pe orizont pe când câțiva corbi prevesteau prin sarbădul lor crâncăniță viscolirea iernei. Dua trecu forte iute ca tote zilele de iarnă ce se par numai ceasuri și noptea se lățise peste natură. Ici și colo câte un dulau de mai rupea tăcerea mută a nopții, ér rațele luminărilor se perdeau prin negura deasă ce învălea pământul. Tote păreau că apun pe vecie, nici un șgomot, nici un călător. Singur un riuț ce curgea pe la capătul satului, făcea puțin murmur cu urdele sale ce slăbeau din ce în ce. Dincolo de el aproape de țărîni abia se zărea prin negura deasă o colibă. În mijlocul ei jur împrejur lângă foc stau trei ființe vestjite de nevoile vieții, ș'aprobe sleite de frigul cel aspru.

O harancă intră.

— „Măi Romano! și nu ț-am spus eu, bată-te Rusăli se te bată, ca se nu mai bei atăta rachiu?”

— „Taci cățea! veți-lă!” — arătându-i un baros — „veți-lă, acuși ț-lă trântesc în cap, de te ie dracul! Hei parcă tu mi ai porunc mie Judo! N'am io destul necăz cu voi?... ș'apoi drăguț de rachiu, ș'uleș Dómne, cum țl amurte ősele.”

— „Da bată-te pe tine, mă hoțomnule! Bei și érá bei, până ț-l se va aprinde rachiu în tine. O se țl béi cămașa din spate, de ț-l ai bea și ochii și mințile.”

— „Taci, nu ț-am spus se taci, hăi? Io o căș tigă, io s'o béu, de mi-ășu bea tot, tot e al meu.”

— „O, o, o! Vai de capul țeu, vai de mințile tale! Ai ajuns de risul țiganilor. Acuși te-or rîde și copii Românilor. O, o, o!”

Țiganul oțerit de vorbele acestea, se repede ca o leghionă asupra nevetei sale și c'o imbrăncire s'elbatică o dá de pământ, pe când Raiducu, care privea din colțul colibei cu nise ochi mari și negri, încep ași cărpoci ochii cu bóbe mari de lacrimi. Părul său în suvițe lungi se lăsa pe umerii sei nu prea slab; ér fața-i căniță trada amărăciunea cel stăpănea, vedându pe *dada* atât de mănios, cum omenesc pe mamă-sa. Un alt pui de cioroiu, încă la stău, durmea dus într'o trócă din fundul colibei învălitate în nese sdrențe căpătate pe lucru dela Români. Dada supérat și cătrăniță foc ce era, își ia căciula pe o ureche și drumu copile, până dinco de pėru la lelea Florica se-i mai dea o porție de rachiu... pe când țigancă podidită de lacrimi puse câte și trei butucași pe foc, luă pe Raiducu lângă ea și se dede dorului. Nici habvru n'avea de Romano.

— „Sé-lă ia dracul, se béé pán' o crepa. Decă nu m'ascultă, n'o se mé omor de dragu lui!”

Desu de dimineță, țiganul nostru cu luleaua ple-

oștită de-o parte a gurei, cu pieptul pėrosu desvilitu, întră ca părilit în colibă. Posnașul de dada, de altcum bun la inimă, avea un minutul acela pėrul sburlitu, ochi inholbați și cu mânil bânăniindu își pipăia cojocul ce era ruptu petece. O pățise hăt bine. Blăstămații de Români inscenară în hataru lui o glumă gróșă, așa cât bietul era pe aci se română latu. Ochii eufundați în cap și înroșiți de puterea alcoolului păreau că nu mai suntu ai lui, așa erau de nu știu cum. Mânile ghiarate, aprópe cu ciolanele góle și șgriburind de frig strigă:

— „Hei Ursóico! nu te rábde stinții, tot dormi încă, și nu mé veți că ț-am venit hemesit de fóme și necájindu-mé se țl aduc butucul ásta; te-a făcut dracul și pe tine dómna? Școlă cá-i dúa.”

— „Da bată-te pascile méi, tu unde și de unde?”

— „Unde, și de unde? Na! — ii rase o drăguță de palmă. „Na... unde și de unde, cățea de gură ce esc!”

— „O vai de capul țeu prăpăditule. Dă, dá, cá ai în cine, și n'cepu a plänge. De n'ar fi pământul hăla de cerșitor, am peri, cu tine.”

— „Ce cerșitor, maico! nici un cerșitor. Parcă nu eu l'am ferit din calea unor care ce duceau bagaje la țargu, când el se afla pe drum? Parcă nu eu l'am scos din mânil paraleilor când apucase între ei, șcii tu colo lângă oraș? Hm, și tu mai cutezi se-mi vorbești de el? ...

(Va urma.)

Onoratiu ofiului al cărților funduare!

Contra sentinței de d-tto 6 Noembrie a. c. Nr. 3495 înainteză recursu pe baza următoarelor motive:

Causa sentinței de respingere nu posedă basă legală. Nici o lege din lume nu ordonă, ca documentele, spre a pute fi valabile și pentru a pute avea putere de drept, să se redigeze în limba maghiară, și nu există nici lege, nici ordinațiune, care să prescrie a se alătura traducere ungurească de pe actele redigiate în limba română, ce se trimittă la judecătoriele regesci.

Trebuie să primim ca nenorocată și păgubitoare pentru sentimentul de drept al popoarelor împrejura, că în decursu de abia unu deceniu și jumătate se schimbă între cercurile cărmuitoare ale unei țări atât de multu păreri și voințele referitoare la aplicarea unei legi, încât ceea ce astăzi se socotesce a fi legal, mâine — până încă e în viață aceeași lege — se socotesce a fi nelegal.

Articolul de lege XLIV din 1868, ce s'a adus în cauza egalei îndreptății a naționalităților, este prin natură sa martor despre aceea, că pe teritoriul statului maghiar s'au obișnuit a se vorbi mai multe limbi și §. 27 alu acestei legi li-a garantat cetățenilor și aceea, că se vor aplica și la oficiile judecătorești ale țării indivizi din diferitele naționalități, cari să fiă deplin versați în limbile de lipsă. — E durerosu, că o parte a sbiciunii opinii publice ungurești nu vreesă să scie în timpul de aji de relațiunile etnografice existente de faptu, și numai ideea de statu maghiar o are înaintea ochilor. Nu e scopul acestui recursu de dreptu privatu ca să discute asupra cesiunii, decât ideile suntu ore realizabile ori decât ele suntu la locul lor, ori nu suntu la locul lor, — der cuteză a accentua, că no-bila chiamare a tribunalului este de a proceda amesurată legi până atunci, până când această lege e în vigore, chiar și în casulu, decât aceea lege n'ar fi favorabilă pentru o parte din cetățenii statului.

Încetă ori ce dreptu, ori-ce siguritate, și este nu presemnă alu distrugerii ordinei de statu și cetățenesci decât judecătorulu, care trebuie să reprezinte legea, umblă după ideile și desconsideră legea existentă de faptu. Judecătorulu statului maghiar trebuie să pureadă amesurată legi ungurești și ordinațiunilor legale, trebuie să giba înaintea ochilor relațiunile de dreptu și lege faptică și nu ideea de statu idealu.

Și întorcându-mă acum la motivarea acelei sentințe vătămătoare, observu, că aceea motivare lămuritu se opune §-lui 70 alu dispozițiunilor cărților funduare. Această dispozițiune legală nu ordonă nici prin unu cuvintu, ca la actele înaintate judecătoriei cărților funduare să se adaugă și traducere în limba ungurească.

Este echitabilă și forte la locul său dispozițiunea, că decât actele sunt redigiate în limba chineză, seu de exemplu în o altă limbă, cum e cea engleză, croată etc. care nu se vorbesce în Ardealu și pe care judecătorulu nu este dator să o cunoască, — din asemenea acte să se adauge o traducere autentică, der nici această traducere nu e neapăratu necesaru să fiă în limba ungurească, ci în vre-una din limbile ce se vorbesce în Ardealu.

Fără o deplină ignorare a relațiunilor etnografice și fără o mai înaltă ignoranță nu se pôte susține, că limba română nu este o limbă ce se vorbesce în Ardealu.

Acea limbă, pe care o vorbesce ca limbă maternă mai bine de jumătate din locuitorii neaoși ai Ardealului; pe care locuitorii Ardealului, aproape fără excepțiune, o pricepu; acea limbă, care este limba protocolară a multor judecătorii din părțile ardelenice; care posedă catedre pe la universități; pe care organele statului, spre a fi în generalu mai pricepută, o admitu în ordinațiunile referitoare la admnistrare pentru plățirea dărei, la protocoale de asantare și în alte ordinațiuni referitoare la purtarea sarcinelor comune; aceea limbă, în care și Maiestatea Sa domnitorulu a vorbitu în casuri serioase cu poporul său: o asemenea limbă este în Ardealu la totu casulu o limbă care se vorbesce și chiaru în înțelesulu §-lui 70 alu dispozițiunilor cărților funduare, documentele redigiate în această limbă judecătoria cărților funduare este datore a-le primi.

Din această cauză cu onore rog pe înaltu Tabla regescă să binevoiască a anula sentința recurată de sub Nr. 3495—1886, și pe tribunalulu reg. din Deșu, ca pe judecătoria a cărților funduare, să-lu îndrume a primi cererea de intabulare, înaintată cu datto 26 Maiu a. c. Nr. 3495. Totodată rog pe onoratul tribunalulu reg. să absolve acestu recursu de spese. (Spesele: 1) Pentru ostentă 4 fl. 2) Decopiarea de 2 ori 2 fl. 20 cr. 3) Tambru 3 fl. 15 cr.)

Farkas Davidu și Maria Davidu.

În urma acestui recursu Tabla regescă din Tergulu Mureșului a anulat, ce-i dreptu, sentința ofiului dela cărțile funduare ordonându i acestuia săvârșirea intabulării din cesiune, der referentulu dela cărțile funduare din Deșu, Pap Farkas, despre care o vorba în casulu de față, i s'a lăsat și mai departe mână liberă în prigonirea limbei românesce. Ni-se comunică o mulțime de casuri, în cari acestu strajnicu renegatu a refusat intabularea cerută pe baza contractelor compuse în limba română, cauzându prin aceste șicane însemnate pagubă partidelor.

În timpul mai nou ni-se comunică, că numitul jude r. Pap Farkas, ca referentie alu cărților funduare din Deșu, a mai respins și intabularea cerută pe baza unui contractu scris în limba română alu bisericii gr. cat. din Chiuesci pentru dreptulu de proprietate a unor realități dăruite de unu bunu credinciosu de acolo, din cauză că nu s'a alăturat contractulu românescu și în traducere ungurească. La apelațiunea d lui avocatulu din Deșu dr. Teodoru Mihali, Tabla regescă însă, ca și mai înainte, a anulat și în casulu de față sentința acesta

ilegală, ordonându intabularea. Motivele aduse de Tabla pentru casurile de față sunt mai virtuosu următoarele:

Contractulu scris în limba valahă este corăspunătoru punctelor a, b., c. ale §. 81 și punctelor a și e ale §. 82 din regulamentul cărților funduare; considerându că limba valahă este o limbă obișnuită a se vorbi în țără, în sensulu §. 70 alu regulamentulu cărților funduare nu este necesară alăturarea traducerei ungurești a textulu din contractu și prin urmare intabularea în casulu de față se ordonă a se săvârși.

Decă în statulu nostru ar fi numai cevașu vorbă de dreptate, r fi trebuitu ca o singură sentință de asemenea natura se pună la regulă pe amintitul ofiului. Der fiind-că numitul referentulu umblă, ca renegatu ce e, să și câștige merite patriotice-kulturegiletiste, a trebuitu să primască de repetite ori asemenea sentințe și abia la urmă, ni-se comunică, că și-a mai potolitu zelulu „patrioticu“ primindu cauzele basate pe documente românesce, pe care le aprobă și referă precum se cuvine.

Această pôte să fiă o dovadă despre rezultatulu la care potu ajunge Românii noștri, decât își sciu căuta cu energia dreptulu lor.

Aniversarea născerei Reginei României.

Joi în 17 (29) Decembrie fiindu aniversarea născerei Reginei Elisaveta a României, consiliulu de ministri a felicitat-o adresându-i prin ministrulu instrucțiunii d. Sturza următoarele cuvinte:

Dămnă! Între toate datoriele ce suntemu chemați a implini, cea mai frumoasă și mai plăcută este aceea de a veni în această zi de sărbătoare înaintea Maiestății țării, omagiile cele mai respectuoase, felicitările cele mai căldurose.

Această datoriă e frumoasă și plăcută, căci cu urările noastre Vă prezentăm și tributulu de admirațiune alu tuturor pentru Maiestatea Voastră.

Decă femeia, care strălucește prin frumusețe, bunătațe și virtute, este o podobă mare pentru o țără, ea deține o bine-facere cerescă, când geniulu a versatu și elu asupra ei toate darurile sale. Înălțată prin propria ei valoare, strălucirea ei e fără sămănu, când stă pe acea înălțime, de unde pôte încălzi inimile tuturor spre gânduri bune, de unde pôte inflăcăra pe toți spre fapte mărețe, de unde pôte da pilda a ori-ce este bun și frumos.

Scimă toți, că numele Vostru a străbătu peste munți și peste mări. Mai scimă însă er toți, că prin pana Voastră cea măestră s'a răspandit în mari depărțări vestea despre voinția și despre trăinicia românescă.

De aceea scimă este în tota lumea cea mare și întinsă, că mândria României este Regina Elisabeta. De aceea scimă este, că numele Vostru se pronunță în toate unghiurile țării cu respect și entusiasm.

Să trăiți, Regină, mulți și fericiți ani, în acestu Regatu în adevăr binecuvântat de Dumnezeu, luminându prin geniulu Vostru și înveselindu prin bunătața Voastră, pe micu și pe mare, pe bogatu și pe săracu, pe celu învățat și pe celu neciutoru de carte, pe celu fericitu și pe celu care suferă, — spre bucuria și fericierea țării și a Augustului Vostru Soțu, a prea iubitului nostru Rege.

Să trăiți la mulți ani, Maiestatea Voastră și M. S. Regele!

Elevele asilului „Elena Dămnă“ și ale scôlei „Elisaveta Dămnă“, ale căroru protectore e Regina, s'an duse la palatu de au felicitat pe Regina, cântându-i și diferite cântece în cor.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

PESTA, 2 Ianuarie. — Cu ocaziunea gratularilor de anul nou, duse ministrulu Tisza: Din parte-mi nu mă alătură la aceea, cari consideră pericolulu de răboiu ca iminentu și sper încă și aji, că vomu scăpa de acestu pericolu; de altă parte însă sunt convinsu, că Ungaria și opiniunea publică nu va provoca niciodată unu răboiu, der că Ungaria cu toate astea, decât va fi constrinsă a se răboi, va sci să și facă datoriă bărbătesce.

Eu nu găsescu justificat a vorbi în tonulu pesimistilor, der deși speranțele mele sunt mai bune, totuși ar fi de altă parte o erore a lași optimismulu, căci acesta adeseori paralizează puterea de rezistență, de care speru că nu vomu ave trebuință, der e posibilă că totuși vomu pute ave trebuință de ea.

DIVERSE.

Ungurii la Papa. — Cetim în „Neue freie Presse“: O scenă caracteristică s'a petrecutu la audiența festivă ce au avut-o peregrinii unguri, sub conducerea cardinalului Simor, la Papa pentru a-lu felicită de jubileulu

său. Cardinalulu Simor ceti unu discursu latinu, la care Papa răspunde, într'o latină escelentă, forte cordială. Ungurii, cari au păstrat o vechiă predilecțiune pentru limba latină, care mai înainte la castelele și proprietățile lor este limba mai fină de comunicațiune, fură îndoit de amicalu atinși de răspunsulu Papei și le veniră îndată gustulu să răspunde și ei cu unu „eljen“ ungurescu. Der ore se cuveneau aceste profane și lărmuitoare strigate de bravo pentru această sfântă ocaziune? Ungurii își adunară unu momentu capetele la oaltă, ca să se consulte asupra acestui nou casu, der iute învinsă curtenirea asupra etichetii, și Papa, care ascultase cu ore care mirare consultativulu mormăitu, fu deodată surprinsu cu unu tunetu de „eljenuri“, care-lu făcu să amuțescă. „Eljen!“ și „Eljen Papa!“ răsuna în coridorele cele sfinte. Bătrânulu capu alu bisericii catolice nu sciu la început să și esplice neobișnuitule, aproape sabbaticele sunete naturale, până ce se informă din fețele agitate ale peregrinilor, că streina națiă nu pare a ave ceva rău în gându. Ungurii nu erau pregătiți pentru acestu puternicu efect alu ovațiunii lor și la întorcere acasă istorisiră mulțamiți compatrioților lor, că de ce extraordinară aprobare s'a bucurat la Vaticanu scurta instrucțiune în limba ungurească. — Nu credem să se pară bine Ungurilor de acestu finu sarcasmu alu foșii vieneze.

Efectele ghețului din zilele acestea. — Cetim în „Curierulu Balasand“ din Iași: După câtu ne amintim, pare că unu așa lungu și luciosu ghețu nu s'a mai întemplat; multe persoane s'au temutu a eși din case, altele au eșitu numai în trăsura. Câte capete sparte, picioare scrintite, șolduri frante, genunchi crăpați, nimeni nu le mai pôte sci! Apoi garafe, ulcioare, sufertașe și diferite vase stricate prin cădătura celor ce le ducea pe stradă! Unu Donjuan cădendu, i-a săritu cilindrulu în depărțare de 4—5 metri, tocmai în apropiere d'o damă, care de spaimă a cădutu și ea d'asupra cilindrului, rămându-lu, er monocululu. Donjuanulu s'a făcutu bucată. O altă damă a cădutu pe spate astfel încât biata tură și-a dat ultima respirațiune; nisce d-șore n'au fostu în stare să pôte traversa strada spre a se duce la pensionulu unde învața, încâtu au fostu nevoite a se întorce înderēt. Sămbăta dimineața, unu evreu îmbrăcat în haine de sărbătoare, care mergea la școlă, fugindu d'o dată picioarele, a cădutu așa de tare că i-a săritu tasul și cornulu ce avea cu elu, în depărțare de doi stăneni; unu bătrân pleșuvu (chel), care mergea la biserică, i-a sburat peruca de pe capu, reprezentându în adevăr unu tablou dramatico-comicu; o cochetă tomatică, forte curată și bine pusă, rostogolindu-se într'o figură caraghiosă, a provocat ilaritatea la toți cari o veduseră; unu avocat fugea repede spre palatu cu unu portofoliu la subțioră, plinu de cărți și hârtii, însă făcendu o tumbală artistică, autorii (cărțile) au început a juca cotrodanța pe ghiață, căci toate eșiseră din portofoliu. Și cum nu era să cadă bieții omeni după ce trotuarele erau numai o sticlă!

„Albina“ institutu de credit și de economii

Filiala Brașov.

Conspectulu operațiunilor de cassă pe luna Decembrie 1887

Intrate:

Numărari cu 30 Noembrie 1887	fl. 31305	cr. 99
Depuneru	110621	19
Cambii răscumpărate	133559	14
Conturi curente	22909	03
Imprumuturi pe produse	3939	06
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	1582	
Monetă	13433	96
Interese și provisiuni	4737	19
Comisiuni	5788	08
Diverse	1116	19
	fl. 328994	cr. 83

Eșite:

Depuneru	fl. 110297	cr. 63
Cambii escomptate	129995	63
Conturi carente	16326	37
Imprumuturi pe produse	3007	45
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	28770	
Monetă	17015	89
Interese și provisiuni	320	13
Comisiuni	5865	98
Diverse	1480	31
Spese și salare	1205	
Numărari cu 31 Decembrie 1887	14710	44
	fl. 328994	cr. 83

V. Bologa mp. N. P. Petrescu mp. V. Gamulea mp.
dirigent. adjunct. contabil.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potu cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editor și Redactor responsabilu Dr. Aurel Mureșanu.

Cursul la bursa de Viena
din 29 Decembrie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Rentă de aur 5%', 'Rentă de hârtie 5%', 'Imprumutul căilor ferate ungare', etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 14 Decembrie st. v. 1887.

Table with 3 columns: Item name, 'Cump.', and 'vând.'. Includes 'Renta română (5%)', 'Renta rom. amort. (5%)', 'Impr. oraș. Buc. (20 fr.)', etc.

Cursul pieței Brașov

din 30 Decembrie st. n. 1887.

Table with 4 columns: Item name, 'Cump.', 'Vând.', and price. Includes 'Bancnote românești', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'ori', etc.

FARMACIA
I. PSERHOFER

VIENA, SINGERSTRASSE Nr. 15

la „goldenen Reichsapfel.“

Pilule pentru curățirea sângelui mai înainte numite „Pilule universale“ merită cu totu dreptul numirea d'n urmă, de ore-ce în fapt nu există aproape nici o boală, la care nu ar fi probată în mii de cazuri efectul lor miraculos.

Trimitându-se prețul înainte costă cu expedarea francată 1-sulă cu pilule 1 fl. 25 cr., 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 35 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 20 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. (Mai puțin de ună sulă nu se poate trimite.)

Au încersă o mulțime de scrieri, prin care consumătorii acestor pilule mulțimesc pentru redobândirea sănătății lor după cele mai diferite și grele bôle.

Reproducem aci câteva dintre multele scrisori de mulțămintă.

Leongang, 15 Mai 1883.
Prea onorate Domnule! Pilulele D-vo. produse adevărat minune, ele nu sunt ca alte așa de multe medicamente recomandate, ei ele ajută întru adevăr aproape la toate bôlele.

pote să-și vedă de toate ocupațiile ei cu vioiciune juvenilă. Acastă a mea mulțămintă Vă rog a o întrebunța spre binele tuturor celor care suferă, și Vă rog totodată, ca să-mi trimiteți din nou 2 suluri pilule și 2 bucați săpun chinezesc. — Cu deosebită stimă, supus
Alois Novak prim-grădnar.

Stimate Domnule! Presupunând, că toate medicamentele D-tale vor fi așa de bune, ca renumitul balsam contra degerăturilor, care în familia mea a făcut un sfârșit grănicu la mai multe umflături de degerătură, m'am decis pe lângă totă neîncrederea mea în așa numitele mijloace universale de leucire, a lua refugiu la pilulele curățitoare de sânge ale D-tale, ca prin ajutorul acestor mic globulete să îndalungă la emorroidale, de care suferiu de ani îndelungați. Nu estez de loc a vă mărturisii acum, că suferința mea învechită dină o întrebunțare de 4 săptămâni a încetată cu totul, și că recomand aceste pilule în cercul cunoscuților mele cu cel mai mare zel. Nu am nimic în contră și dacă veți face întrebunțare în public de aceste ale mele șire, înșă fără de subsemnarea mea.
Viena, 20 Februaru 1881.
Cu înaltă stimă C. v. T.

Bega Szit-György, 16 Februaru 1882.
Onorate Domnule! Nu Vă pot exprima în desulă cordială mea mulțămintă pentru pilulele D-vo. de ore-ce pre lângă ajutorul lui D-vo, cursoarea mea care deja ani îndelungați a suferit de miserere, s'a vindecat prin pilulele D-vo., și cu toate că și acum trebuie din când în când să întrebunțez din ele, totu sănătatea ei s'a îmbunătățit întru atât, în cât

- Balsam contra dege. aturei de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu contra suferințelor de degerătură de tot felul, precum și spre vindecarea ranelor învechite etc. 1 borcan 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.
- Balsam contra gușilor, remediu de încredere spre leucirea umflăturilor la gât, 1 flacon 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.
- Essență de viață, (Picătură de Praga) contra stomacului stricată, a mișturii rele și greutateilor de tot felul, un remediu de casă excelent. 1 flacon 20 cr.
- Suculă Spitzwegerich, medicament de casă în genere cunoscut și excelent contra catarului, răgușei și a tusei etc. 1 sticlă 50 cr., 2 sticle cu trimiterea francată 1 fl. 50 cr.
- Alifă americană contra reumatismului, cel mai bun medicament la toate suferințele rheuma ice, junghiori, Ischias (bôla de tremar), junghiu la urechi etc. 1 fl. 20 cr.
- Lichior din bureni de Alpi dela W. O. Bernhard. 1 butelă 2 fl. 60 cr., 1/2 butelă 1 fl. 40 cr.

- Essență pentru ochi de Romershausen, 1 butelă 2 fl. 50 cr., 1/2 butelă 2 fl. 50 cr.
- Prafă contra asudării picioarelor, 1 cutiă 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.
- Pomadă de Tanochinin de I. Pserhofer, de un șir de ani recunoscută de medic ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului. Un borcan elegant ajustat 2 fl.
- Plastru universal de prof. Steudel, la rane din lovitură și înpusă, la tot felul de bube rele și la umflături învechite, ce se sparg periodic la picioare, la deget, la rânile și aprinderile de țite și la multe alte suferințe de acest soi, s'a probat de multe ori. 1 borcan 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.
- Sare universală de curățenie de A. W. Bulrich. Un remediu de casă excelent contra tuturor urmărilor digesiției stricate precum: durere de cap, amețelă, cărcei la stomach, acrelă în gât, suferințe haemoroidale, constipațiune etc. 1 pachet 1 fl.
- Franzbrantwein 1 butelă 60 cr.

Afară de preparatele aci numite se mai află toate specialitățile farmaceutice indigene și streine, anuntate prin toate diarele austriace, și la casă, când unele din aceste specii nu s'ar afla în deposit, se vor procura la cerere cu promptitudine și cât se poate de efină.

Trimiterile prin poștă se efectuează iute, decât se trimite prețul înainte, seu cu rambursă. Trimitându-se prețul înainte, (mai bine prin mandat postal) este porto postală cu mult mai efină, decât la trimiteri cu rambursă.

„ALBINA,
Institutul de credit și de economii
FILIALA BRAȘOV.

Primesce depuneri spre fructificare și plătesc pentru ele, amesurată timpului de abdicere, darea de venit de 10% și 5, 4 seu 3 1/2 % interese;

cumpără și vinde scrisuri fonciare de ale „Albinei“ după cursul țilei, pe care totodată le recomandă p. t. publicului ca cea mai sigură și avantajoasă hârtie pentru plasarea de capitale;

escompteză cambii cu cel puțin două subscrieri după calitatea lor cu interese de 6 1/2—8%;

escompteză cambii cu numai o subscriere decât acelea sunt asigurate prin ipotecă cu 7% interese;

acordă credite de cont curent cu 6 1/2 % interese;

acordă împrumuturi pe mărfuri cari au o valoare stabilă și nu sunt supuse stricării pe lângă interese dela 6 1/2—8% după suma împrumutului;

acordă împrumuturi pe toate efectele cotate la bursa din Budapesta Viena și București, până la 85% a cursului lor pe lângă interese pe 6 1/2 %;

cumpără și vinde după cursul țilei monete;

primesce în comisiune cumpărarea și vinderea de ori-ce hârtii de valoare pe lângă cele mai ieftine condițiuni;

inchiriază pe teritoriul cel posedat lângă gara Brașov și care e prin șine în legătură nemijlocită cu gara înșăși, atât locuri libere pentru depositarea de marfă cât și cabine în magazinele sale seu magazine întregi, și primesc și cantități mai mici de mărfuri spre depozitare în magazinele sale.

Deslușiri detaliate se pot lua la cassa filialei și la bărbaii de încredere a acesteia.

Ôrele de casă sunt în fiă-care și dela 9—12 a. m. și dela 3—5 p. m.

Localul „Filialei“ este în Brașov, piață Nr. 90. etagiul I.

Nr. 257—1887. AVISŪ.

P. T. acționari ai institutului de credit și de economii „Arieșana“ din Turda li se aduce la cunoștință, că termenul de solvire al versamentului al IV-lea (10 fl. de acțiune) a expirat în 24 Noembrie a. c. st. n. deși prin acesta sunt rugați a solvi cât mai îngrabă acest versament împreună cu procentele de întârziare (dela una acțiune 8 cr. până în 31 Decembrie.)

Turda, 29 Decembrie 1887 st. n.
Direcțiunea institutului de credit și economii „Arieșana.“
D. St. Șulțiu, Silvestru Moldovanu,
direct. secretar.

Arverési hirdetmény.

A „Weisz Adolf“ csödtömegének hitelező választmány által hozott határozat alapján a csödtömeghez tartozó künn levő összesen 10,441 forint 38 krajczárt tevő követelések nyilvános árverés után 1888 évi Iannár hó 9-ik napján délelött 10 orakor csödtömeg gondnok Dr. Weiss Ignatz ügyvéd urnak a belvárosi Lópiatzon 33 ház szám alatt levő ügyvédi irodahelyiségében elfognak adatni, miről venni szándékok azon megjegyzéssel értesitetnek, hogy az árverési feltételeket a hivatalos órákban a csödtömeg gondnok és az alolirt kir. közjegyző irodájában betevinhetik.

Brassó, ezernyoleczszáz nyoleczvan hét évi December hó huszonnyolczadik napján.
A hitelezői csödválasztmány és tömeggondnok megbizásából.

Nemes Péter,
k. közjegyző.